

Inge Lorentzen

Vores mor, Inge Lorentzen, blev født i Vigerslev den 22. november 1929. Inge oplevede således besættelsen af Danmark på nært hold, og var 15 år, da krigen sluttede. Efter gymnasiet som sproglig student, tog Inge en læreruddannelse, og begyndte som godt 20-årig med at arbejde som skolelærer for op til 36 børn i en klasse. Om søndagen var hun kirkesanger i Vigerslev Kirke, og her mødte Inge præsten HC Lorentzen.

Man kan ikke omtale Inge uden at fortælle om HC, der, som Inge udtrykte det, virkede fornem og lærd, men havde humor og mange ideer til at skabe en levende kirke. Inge var en typisk Københavner med et lyst sind og et utroligt gåpåmod. De blev gift i 1953, og første barn kom til året efter. De endte med at have fem børn, hvoraf de tre har adresse på Bornholm og de to i København.

Kombinationen af Inge og HC var på mange måder perfekt, for de mange skibe, de satte i søen, var både bæredygtige og spændende. I 1960'erne var HC præst på Als, og vi boede i en Danfoss-satellitby nær Nordborg. Inge sagde henkastet til HC, at hun måske kunne lære os børn at spille blokfløjte. Men HC troede ikke, at det ville blive til noget, så følgende søndag annoncerede HC fra prædikestolen, at alle der havde lyst, kunne komme til blokfløjteundervisning i vores hjem hver tirsdag 16-18. Vi børn lærte så at spille blokfløjte, og der kom yderligere 60 elever! Derved fik byen et musikalsk fundament, som førte til en lang række events i den lokale kirke og skole.

Efter tiden på Als var Inge lærer på Holte Gymnasieskole indtil de i 1971 valgte at flytte til Bornholm. HC blev sognepræst i Rønne Kirke, og Inge var ulønnet sognemedhjælper, lærer på Østre Skole og mor til fem.

Inge og HC udviklede sammen "værkstedsgudstjenester", der foregik hver måned. Der blev oprettet både drengekor, blokfløjteorkester og rytmisk band. Side om side med den gamle salmeskat blev også helt nykomponerede salmer sunget ind og afprøvet i "værkstedet". Og de fleste af disse nye salmer finder man i øvrigt i salmebogen i dag. Parret brugte den tids PowerPoint-projektor, en overhead, hvor alle tekster og illustrationer kom op på storskærm for såvel optrædende som menighed.

Kirken summede af liv og var oftest stuvende fuld til disse arrangementer. Det blev en kæmpe succes, som fortsatte i 15 år. Værkstedsgudstjenesterne blev et musikalsk springbræt for over 500 unge mennesker, der blev opmuntrede til at spille og synge og blev fortrolige med det kirkelige univers. Mange fik således deres musikalske debut i kirken, og nogle blev fremragende musikere. Det gjaldt i bund og grund også os søskende, som alle spiller den dag i dag, og hvor både Signe og Jakob er professionelle musikere, mens Steffen, Johan og Ageha Prem har optrådt på musikalske scener i forskellige sammenhænge.

Da Inge midt i halvfjerdserne fik mulighed for at læse særteologi, tog hun springet væk fra lærergerningen, og blev ordineret som præst i 1977. Inge blev så hjælpepræst for HC og var utrolig populær i byen, hvor hun med sin humor og åbne sind fik stor tilslutning - også over køledisken i supermarkedet, eller med nissebørn i snor gennem alle byens butikker til jul. Det kirkelige skulle holdes på et niveau hvor alle følte sig velkomne, uden at det på nogen måde blev plat.

Dengang var der ikke sognegårde, og vores hjem var gennem tiderne centrum for en række arrangementer. Det gjorde sig også gældende i Rønne, hvor Inge hurtigt kunne skaffe plads til et halvt hundrede personer. Ja, vores hjem var ofte en smeltedigel hvor lokale personligheder, som mesteren i det bornholmske sprog Leif Henriksen, bilforhandler Poul Ferdinand Jørgensen, borgmester Johannes Schou, Provst Viggo, Poul Bidstrup og Malle Rosenmeier kunne udfolde sig. Endvidere nød mange foredragsholdere godt af det åbne hjem, hvor vi særligt husker Herdis og Johannes Møllehave og Anne Sophie Seidelin.

Desværre var der forskellige kirkelige fraktioner (også dengang), og da HC gik på pension i 1986, var der ikke åbent for et embede i Rønne. I stedet blev Inge sognepræst i Rørvig Kirke, hvor hun havde en travl, men fantastisk tid.

Bornholm trak dog stadig, og da menighedsrådet i Aakirke opfordrede Inge til at søge embede der i 1990, flyttede de tilbage til øen.

Inge og HC blev meget engagerede i det lokale liv. HC gik i gang med at registrere landejendomme i Åker Sogn, læste sprog og havde aftenskoler om opera, gik til svømning og havde i det hele taget et aktivt liv med de andre pensionister.

På trods af at enkelte i menighedsrådet så kvindelige præster som et fremmedlegeme, trivedes Inge alligevel og havde god sparring med flere personer. Ikke mindst Kyllie og Leif Smed, Birthe og Jens Juul-Jensen, familien Aabye Dam, Rita og Niels Anker Kofoed. Da Inge fyldte 70 år og måtte gå af efter 10 års virke i slutningen af 1999, ville hun gerne være blevet ved i mange år frem. Inge fik dog lejlighed til at tage gudstjenester rundt omkring på øen, hvor man accepterede kvindelige præster, især i Bodilsker hos sognepræst Frederikke Kjeldsen.

Når nogen i familien var langvarigt syge, og der var brug for støtte, var Inge der altid for dem. Nogle gange over måneder hvor arbejdet blev lagt til side for at koncentrere sig om det vigtigste, nemlig familiens ve og vel. Inge var et vigtigt omdrejningspunkt for sine 5 børn, 9 børnebørn og 3 oldebørn.

Med det engagement og den interesse Inge altid har haft for at forbedre kårerne for hendes medmennesker, så hun muligheder for at gøre en forskel via det bornholmske ældreråd. Her blev Inge efter præstetiden hurtigt en yderst populær formand, der i den grad gjorde rådet synligt på øen, hvor hendes røde alpehue blev et fast kendetegn. Rådet havde, og har stadig god indflydelse på de beslutninger regionskommunen tager, og rådet er derfor vigtigt for at sikre et ordentligt pensionistliv på Bornholm. Inge blev samtidig bestyrelsesmedlem i Danske Ældreråd og i Region Hovedstadens Ældreråd.

I 2013 fandt Inge tiden moden til at overlade stafetten til Poul Anker Hansen. Der åbnede sig dog hurtigt en anden dør til fortsat at bruge hendes talenter via Øens TV, hvor Inge hentede, som hun sagde, alle øens "originaler" ind til en samtale om deres spændende liv og levned. Hvis man søger på Inges Hjørne på nettet, kommer der et hundredtal af tv-udsendelser med mange interessante personer med tilknytning til Bornholm. Men det var ikke nok for Inge, der også blev en skattet foredragsholder i hele landet. Inge havde klæbehjerne for historier, hvor hun udenad kunne citere bl.a. HC Andersen, Benny Andersen og Storm P.

Derudover skabte Inge sine helt egne opbyggelige foredrag. Med "Gammel og glad" havde hun publikum i sin hule hånd. Foredraget omhandlede metoder til at opnå et godt fællesskab og undgå ensomhed, f.eks. ved ikke at være nærig og sige "vi har kaffe hjemme, jo", men i stedet ofre nogle kroner og gå hen på café for at mødes med sine venner og bekendte. Eller at invitere dem hjem til en gang hurtig fremstillet mad eller et kaffebord, for det vigtigste var fællesskabet, og her behøves ingen kandelabre.

Inge og HC flyttede i 1999 til Rosengade i Rønne hvor de fik mange gode år sammen. I denne periode kunne man tit og ofte slutte sig til dem til en frokost på Rådhuskroen, eller nyde deres selskab til kaffeslabberas på Laksetorvet, indtil HC døde i 2009.

Siden fandt Inge sammen med tidligere boghandler Jens Otto Pedersen i Åkirkeby, som hun boede lykkelig sammen med.

Omkring det kristne blev Inge spurgt i 2018 af Bornholms Tidende "Hvad er kernen i kristendommen for dig? Og svaret lød: "Jesu genialitet!" Vi børn blev ikke påduttet det religiøse, og det blev kirkegængerne

heller ikke. De måtte selv via ordet opleve det glade budskab. Fællesskabet synes altid at have været det bærende i Inges religiøsitet.

Inge havde en meget stor vennekreds, og måtte med alderen se rigtig mange gå bort, men alligevel kunne hendes venner og bekendte fylde en hel Åkirkebyhal sidste år, da hun fyldte 90. Inge nåede at blive 91 og opleve sit tredje oldebarn, og familien var samlet om Inge til det sidste.

Et af hendes yndlingscitater fra Benny Andersen var:

”Skil dig fra mørket og tag dit parti. Du er det lys, du kan sprede. Vis mig dit ansigt før alt er forbi – så er vi begge til stede”. Inge fik sandelig spredt sit lys i sin levetid.

Johan, Ageha, Signe, Steffen og Jakob.